

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TUZLI
Broj: 32 0 P 492454 25 P
Tuzla, 09.03.2026. godine

Općinski sud u Tuzli, sudija Samira Šljivić, u pravnoj stvari tužioca A. Đ., ul. ..., grad T., zastupan po punomoćniku Mirza Hrustić, advokat iz Tuzle, protiv tužene S. Č., ul. ..., grad T., radi naknade štete zbog klevete, v.sp. 3.000,00 KM, nakon održane i zaključene glavne rasprave dana 11.02.2026. godine, u prisustvu punomoćnika tužitelja, tužitelja lično, tužene, donio je dana 09.03.2026. godine sljedeću

P R E S U D U

I

Utvrđuje se da su objave koje je tužena objavila i prenijela na društvenim mrežama dana 11.07.2025.godine i dana 15.07.2025. godine, a u kojim je pominjala tuženog neistinite i da kao takve nanose štetu njegovom ugledu te da te radnje tužene predstavljaju klevetu.

II

Obavezuje se tužena da tužitelju na ime naknade štete zbog iznesenih kleveta isplati iznos od 3.000,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 15.08.2025. godine kao dana podnošenja tužbe, pa do konačne isplate,

a sve u roku od 30 dana od dana donošenja presude.

Obavezuje se tužena da uputi javno izvinjenje tuženom i objavi da su njene objave u kojima je pominjala tuženog neistinite,

a sve u roku od 30 dana od dana donošenja presude.

Zabranjuje se tuženoj da na društvenim mrežama i na drugi način objavljuje neistine o tužitelju.

Obavezuje se tužena da tužitelju naknadi troškove postupka u iznosu od 1.740,80 KM,

a sve u roku od 30 dana od dana donošenja presude.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je putem punomoćnika podnio tužbu ovom sudu protiv tužene, radi naknade štete zbog klevete dana 15.08.2025. godine. Iz navoda tužbe proizilazi da tužena već duže vrijeme bez ikakvih razloga širi neistine i kleveće tužitelja. Tako je tužena u više navrata i to dana 11.07.2025. godine, putem društvenih portala i mreža iznosila neistinite tvrdnje i komentare

(širila objave) o ličnosti tužitelja navodeći da se u njegovom stanu organizuje prostitucija, šverc oružja i da se organizuje sajber kriminal. Takvo prenošenje (komentar) tužene je dat uz bombastičan prikaz specijalne policije. Nadalje tužena je ponovo dana 15.7.2025. godine na društvenim mrežama iznosila niz neistinitih tvrdnji vezanih za tužitelja navodeći da se u stanu tužitelja u ulici ..., grad T. kriju kriminalci, dileri droge i narkomani, da se u stanu vrši promet narkotika, organizuje prostitucija. Takve neistine su iznesene u kontekstu oglasa koji se odnose na kriminalne osobe i pominju kriminalne aktivnosti tako da sam kontekst u kojem su iznesene tvrdnje (završene objave tužene) zbog toga dobija na još većem negativnom značaju za tužitelja. Posebno zabrinjava i to što je tužena u više navrata ranije bez ikakvog razloga širila neistine o tužitelju pa je tako u februaru i martu 2025. godine Ministarstvu finansija i trezora BiH dostavila više dopisa u kojima vrijeđa i omalovažava ličnost tužitelja. Prema odredbi čl. 4. Zakona o zaštiti od klevete F BiH kleveta je definisana kao radnja nanošenja štete ugledu fizičkog lica iznošenjem ili pronošanjem izražavanja neistinitih činjenica identifikovanjem tog lica trećem licu. Kako tužena bez ikakvog povoda već duže vrijeme iznosi grube neistine o tužitelju kojeg u svojim oglasima identifikuje imenom i prezimenom, a kojim tvrdnjama ga naziva kriminalcem i dovodi u vezu sa različitim kriminalnim osobama (da se u njegovom stanu vrši promet narkotika, i konzumira droga i organizuje prostitucija i sajber kriminal) koje neistine objavljuje i prenosi putem društvenih portala koji su dostupni velikom broju lica, te je očigledno da su ispunjeni zakonski uslovi za njenu odgovornost. Tužitelj dalje navodi, da je takvim iznošenjem brojnih neistina o njemu, tužena je istoga oklevetala i nanijela nesagledivu štetu jer je isti ugledni član ove zajednice, porodičan je čovjek, oženjen i otac dvoje djece. Tužitelj je trenutno zaposlen u ... gdje obnaša funkciju ... pa ga neistine koje o njemu već duže vrijeme iznosi tužena posebno pogađaju. Nadalje takve neistinite tvrdnje su teško pogodile kako tužitelja, tako i njegovu porodicu i djecu, osjeća da je izopćen iz društva, ljudi ga izbjegavaju, okreću se za njim, "pokazuju" ga na ulici prijatelji ga izbjegavaju. Sve to, pa i mnoge druge stvari proizašle iz objavljivanja neistinitih sadržaja, su teško narušile zdravstveno stanje tužitelja, posebno na psihičkom planu (pritisak, aritmija, svakodnevni odlasci ljekarima, neuropsihijatru i psihologu). Dalje ono što je pretrpio i što još uvijek trpi nije izrazio u novčanom ekvivalentu i ničim se ne može sanirati, niti namiriti. Predlaže se da sud nakon provedenog dokaznog postupka donese presudu kojom se utvrđuje da su objave koje je tužena objavila i prenijela na društvenim mrežama dana 11.07.2025. godine i dana 15.07.2025. godine, a u kojim je pominjala tužitelja neistinite i da kao takve nanose štetu njegovom ugledu te da te radnje tužene predstavljaju klevetu, te da se obaveže tužena da tužitelju na ime naknade štete zbog iznesenih kleveta isplati iznos od 3.000,00 KM, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama na taj iznos počev od 15.08.2025. godine kao dana podnošenja tužbe, pa do konačne isplate, te da se obaveže tužena da uputi javno izvinjenje tužitelju i objavi da su njene objave u kojima je pominjala tužitelja neistinite, da se zabrani tuženoj da na društvenim mrežama i na drugi način objavljuje neistine o tužitelju, da tužitelju naknadi troškove postupka.

Tužena je dana 27.10.2025. godine ovom sudu dostavila odgovor na tužbu kojim osporava tužbeni zahtjev. Tužena navodi da se na radi o kleveti već da je to činjenično stanje. Nadalje tužena navodi da su joj profili hakovani neki i suspendovani i da nije prvi put da se na njenom profilu pojave neke stvari. Dalje, tužena traži od suda da prekine parnični postupak do konačne odluke nadležnog tužilaštva TK, da se postupak protiv nje vodi u tužilaštvu sa prijavama i njenim izjavama, pod punom moralnom i krivičnom odgovornosti od ove godine i da ostaje pri izjavama i prijavama vezano za skrivanje kriminalne grupe u posjedu stana

tužitelja. Ukoliko ne bude pozitivna odluka Tužilaštva TK tužena ima pravo na žalbene rokove, vještačenje te do tada predlaže da se postupak obustavi.

U toku postupka na prijedlog punomoćnika tužitelja i tužene provedeni su dokazi uvidom i čitanjem u: Izvodi sa portala i oglasa (oglas L. i oglasi S.) od 11.07.2025. godine i 15.07.2025. godine na kojima je izvršeno objavljivanje, Dopisi od 12.02.2025. godine, 26.02.2025. godine i od 20.03.2025. godine, spis broj T03 0 KTA 0108951, sa priložima koji su sastavni dio spisa, Dokazi koji se vode u spisu tužilaštva a koji se odnose na priložene fotografije sa određenih mobilnih telefona sa tekstom koji nije vidljiv, Iskazi svjedoka Č. A. i H. A., iskazi tužitelja i tužene u svojstvu parnične stranke, tako da je sud nakon izvedenih dokaza cijeneći svaki dokaz pojedinačno i u međusobnoj povezanosti donio odluku kao u izreci presude iz sljedećih razloga.

Tužitelj tužbeni zahtjev zasniva na činjenicama da tužena već duže vrijeme bez ikakvih razloga širi neistine i kleveće tužitelja i to u više navrata dana 11.07.2025. godine te dana 15.07.2025. godine a radi se o iznošenju netačnih navoda na društvenim mrežama što je svakako imalo uticaja kako na tužitelja tako i na njegovu porodicu, dakle privatno i poslovno okruženje.

Tokom postupka, a što proizilazi iz navoda odgovora na tužbu tužene, iskaza tužene saslušane u svojstvu parnične stranke pred ovim sudom da tužena nije sporila činjenicu da je na svom profilu na društvenoj mreži Facebook objavljivala više tekstova koji su predmet ovog postupka, a koji navodi su potvrđeni i od strane tužitelja i svjedoka koji su saslušani u ovom postupku, odnosno nije sporila činjenicu da je tužena autor predmetnih objava, niti da su iste bile javno dostupne na raznim društvenim mrežama. Također navedeno proizilazi i iz spisa Kantonalnog tužilaštva TK Tuzla broj T03 0 KTA 0108951, u koji spis je sud izvršio uvid te na izvršeni uvid nisu prigovarali punomoćnik tužitelja i tužena proizilazi u relevantnom da se tužena u više navrata obraćala Kantonalnom tužilaštvu TK Tuzla podnoseći prijave u odnosu na tužitelja kao i neka druga lica te da posljednja radnja koja je sastavni dio spisa jeste da je od strane Komandira policijske stanice samostalni inspektor MUP-a Uprave policije, Policijska uprava, Policijska stanica Istok Tuzla od 25.01.2023. godine dostavljena informacija iz koje proizilazi da se tužena Č. S. obratila nadležnoj policijskoj stanici i prijavila stanare koji žive ispod njenog stana, te da je tokom 2022. godine u više navrata slala dopise policijskoj stanici ali da od strane izvršenih prijava nadležna policijska stanica odnosno službena lica iste izlaskom na lice mjesta nisu potvrdili tačnost navoda navedenih prijava te da u dopisu koji je dostavljen od strane nadležnog tužilaštva navedeno da je postupajuća tužiteljica duže vremena na bolovanju.

Na osnovu izvedenog dokaza uvida u spis Kantonalnog tužilaštva TK Tuzla te prijedloga tužene, da se ovaj parnični postupak prekine do pravosnažnog okončanja krivičnog postupka sud nije udovoljio prijedlogu tužene strane obzirom da nisu ispunjeni uslovi te da nema osnova za donošenje odluke o prekidu postupaka.

Naime, navedeni postupak nije u vezi sa ovom pravnom stvari te ukoliko je tužena pozivajući se na navode koji su sastavni dio spisa tužilaštva u smislu da se radi o sajber kriminalu navedeno nije predmet ovog spora imajući u vidu činjenicu da tužena tokom postupka pa i u završnoj riječi nije osporavala činjenicu da objave koje su predmet tužbenog zahtjeva i upućene su prema tužitelju sa tačnim navođenjem imena i prezimena istoga predstavljaju kontradiktornost vezano za razlog prekid postupka.

Pored toga, Zakon o zaštiti od klevete koji je osnov tužbenog zahtjeva je postupak koji je hitan po zakonu, a tužena je i izvođenjem dokaza vještačenjem po stalnom sudskom vještaku odgovarajuće struke iz te oblasti mogla osporavati tužbeni zahtjev tužitelja. Kako sud smatra da je prijedlog tužene za prekid postupka neosnovan to iz tih razloga i nastavljen postupak a nakon izvršenog uvida u spis Kantonalnog tužilaštva TK Tuzla broj T03 0 KTA 0108951.

Među parničnim strankama je sporna istinitost iznesenih činjeničnih navoda.

Uvidom u Izvode sa portala i oglasa (oglasi L. i oglasi S.) od 11.07.2025. godine i 15.07.2025. godine na kojima je izvršeno objavljivanje, proizilazi da se na pomenutom portalu postoji objava tužene u kojoj je tužena napisala da u ulici ..., grad T., u stanu tužitelja Đ. A. se vrši promet narkotika, šverca, prostitucije.

Uvidom u Dopis od 12.02.2025. godine proizilazi da je tužena dana 12.02.2026. godine uputila dopis koji je protokolisan i zaprimljen u ... u kojem navodi da ... Đ.A. u svom stanu krije organizovanu kriminalnu grupu (droga prostitucija, ilegalno oružje, sajber kriminal) kao i I. H., G. R., P. A. i desetine drugih. Nadalje tužena je navela da je godinama od navedenih podstanara maltretirana, kao i da je o svemu upoznat Đ. A.

U dokaznom postupku sud je izveo dokaz saslušanjem tužitelja kao parnične stranke A. Đ., iz iskaza tužioca proizilazi da je stan kupio 2008. godine, da je imao jako dobre odnose sa majkom i ocem odnosno roditeljima tužene, da je sve bilo u redu do 2021. godine, da zadnju godinu i po do dvije godine se preselio u stan sa suprugom i dvoje djece, te da je roditelj djeteta koje ima autizam i da svi žive u stanu. Tužena stanuje iznad tužitelja, da i ostali stanari imaju problema sa tuženom. Od 2021. godine tužena prijavljuje policiji istoga, počele su se čudne stvari da dešavaju, da lupa, da su kod njega stanovali jedno vrijeme podstanari, da je po prijavama tužene dolazila policija ali da nikakve nezakonitosti nisu utvrđene. Imena lica koja je tužena navodila u prijavama, te da isti borave u stanu tužitelja su nepoznata istome, ali u onom trenutku kad je saznao o kojim licima se radi to je kod istoga izazvalo strah i zabrinutost jer je tužena navodila da ta lica borave u njegovom stanu, da prodaju drogu odnosno da se bave raznim kriminalnim radnjama. Bilo je i 50 prijava, nije nikad bilo postupka. Poslije tih stvari tužitelj je izjavio da je pokušao i razgovarati sa njom ali da ona uporno tvrdi da se to dešava iako je ulazila u stan i vidjela da se ništa ne dešava od tih stvari. Tužitelj je naveo da ga je tužena prijavljivala i organima nadležne općinske inspekcije i oni su izlazili na lice mjesta i vidjeli da se ništa ne dešava a vezano za navode tužene, te da ga niko nije pozvao radi davanja izjava povodom krivičnih postupaka. Navedena situacija uzima sve više maha, a što proizilazi iz činjenice, da je tužena počela i na posao da upućuje dopise sa sadržajem koji je neprimjeren i usmjeren je ka ličnosti istoga, a isti radi u zgradi ... i da je na svaki sprat je poslala dopis, a na svaki dopis je odgovoreno pismeno i isto je proslijeđeno MUP TK uz dopis. Iz svih tih razloga tužitelj, njegova porodica su pod traumom jer tužena u svojim objavama, dopisima navodi imena lica koji su kriminalci, da se tu prodaje droga, da se prodaje oružje, da njegova supruga ide psihologu, da je on išao psihologu zbog toga, te da mu je fizički napala dijete koje ima autizam. Tužitelj je izjavio i da je zvao sestru od tužene i sina da prestane to slati, na što je njen sin rekao da je tuži. Tužitelj je izjavio i da je za objave saznao, tako što ga je komšija nazvao, te da mu je kasnije objavu poslala sestra i i prijatelji iz Njemačke, da mu nije jasan razlog zašto se ovo dešava, da radi u S. i da je vikendom u predmetnom stanu gdje živi sa porodicom.

Prilikom saslušanja tužene u svojstvu parnične stranke u relevantnom proizilazi da ista nije sporila navode tužbenog zahtjeva odnosno činjenicu da je ista autor tekstova u odnosu na koje tužitelj potražuje naknadu nematerijalne štete, te da po navodima iste su problemi nastupili onog trenutka kada je tužitelj pokušao da građevinskom konstrukcijom zatvori i izvrši nadogradnju dijela stambenog prostora zajedničke terase i da je ušao u njen posjed, te da je navedeno nadležna inspekcija srušila. Tužena dalje navodi da su prije njega tu živjeli A. i žena njegova i da je sa njima imala dobar odnos, te da su poslije toga došli I. H., A.H., A.B. iz Z. diler, tužena navodi da ih je vidjela da su ulazili u predmetni stan, da su ta lica i dalje u stanu, da se ta razmjena narkotika vrši u 18,00 sati navečer, da koriste ledene topove i elektromagnetno polje. Tužena je navela da ona ništa nije pisala na telefonu da joj oni sve klonuju sa telefona, da je ozvučena, da pored svih psihijatrijski lijekova koje uzima pas laje, da joj pod u stanu bude leden, da joj hlade stan.

Na osnovu iskaza svjedoka Č. A. koja je sestra tužitelja proizilazi, da je upoznata sa objavama koje je S. Č. objavljivala, te da je navedenu objavu vidjela 15.07.2025. godine i da je tužitelju odnosno bratu poslala poruku sa navodima da S. Č. opet nešto objavljuje, jer joj je brat rekao da je tužena i prije nešto objavljivala. Svjedok navodi da to traje godinama, da njen brat lično nije imao problem sa tuženom do unazad 4 godine, te da joj je poznato da je tužena maltretirala podstanare, da ga je prozivala, da se radi o prostituciji u njegov stanu, da se dila droga, te da je tužena jedne prilike i povrijedila tužiteljevog sina.

Svjedok H. A. saslušan pred ovim sudom na ročištu za glavnu raspravu dana 11.02.2026. godine je izjavio da je na Facebooku vidio objavu u kojoj se spominje da je uhapšena neka cura zbog droge, i da se u tekstu navodi ime tužitelja tj. A., te da je navedeno slikao i poslao A. sa upitom da li je to ta komšinica koja im pravi probleme.

Sud iskaz tužitelja i saslušanih svjedoka prihvata u cijelosti obzirom da isti nisu u suprotnosti sa dokazima koji su u ovom postupku predloženi, usvojeni i izvedeni na glavnoj raspravi a radi se o dokazima tužitelja te i sama tužena tokom postupka nije sporila činjenični opis tužbe a navode koji proizilazi iz iskaza iste saslušani u svojstvu parnične stranke ničim ne dokazuje a koji se tiču određenih radnji koji se stavljaju po navodima tužene na teret tužitelja dakle radi se o paušalnim navodima ničim dokazanim iako je tužena i u skladu sa važećim odredbama Zakona o zaštiti od klevete bila u obavezi shodno institutu teret dokazivanja dokazati činjenice kojima osporava tužbeni zahtjev tužitelja u smislu, da svi navodi odnosno objave koje su iznesene na društvenim mrežama i koje su predmet tužbenog zahtjeva su istinite te da se ne radi o kleveti.

Iz navedenih razloga sud iskaz tužene ne može prihvatiti kao vjerodostojan i tačan. Navedeno proizilazi iz krivičnog spisa u koji spis je ovaj sud vršio uvid.

Imajući u vidu prednje navedeno, iako je teret dokazivanja u pogledu istinitosti tvrdnji u postupcima zaštite od klevete, kao građanskog delikta na tuženima, a postojanje objavljenih navoda na tužitelju, jer se pretpostavlja neistinitost iznesenih tvrdnji u odnosu na tužitelja dok se ne dokaže suprotno (o čemu je izražen stav u odluci Ustavnog suda BiH broj 1920/10).

Objave izvršene od strane tužene, imajući u vidu činjenicu sadržaj istih te navođenje tužitelja imenom i prezimenom, te dodatne težine koja se odnosi na pismena upućena na adresu

zaposlenja tužitelja, imaju karakter klevetničkog iznošenja, a ne mišljenja (vrijednosnog suda), odnosno tvrdnji tužene da se radi o tačnosti iznesenih navoda.

Naime, odredbom člana 4. stav 1. tačka d. Zakona o zaštiti od klevete („Službene novine F BiH“ broj 59/02 i 73/05) je izričito propisano, da kleveta predstavlja radnju nanošenja štete ugledu fizičkom ili pravnog lica iznošenjem ili pronošenjem izražavanja neistinitih činjenica, identifikovanjem tog fizičkog lica ili pravnog lica trećem licu, te da bi tužitelj ostvario pravo na zaštitu od klevetničkog izražavanja, dovoljno je da jedan od iznesenih navoda ima karakter klevetničkog izražavanja.

Naime, članom II/3 tačka h) Ustava BiH je propisano da svako lice na teritoriji Bosne i Hercegovine uživa ljudska prava i slobode iz stava 2. ovog člana, uključujući i slobodu izražavanja.

Članom 10. Evropske konvencije štiti se sloboda izražavanja, jer se u istoj odredbi normira da „svako ima pravo na slobodu izražavanja. Ovo pravo uključuje slobodu mišljenja i slobodu primanja i prenošenja informacija i ideja bez miješanja javne vlasti i bez obzira na granice. Ovaj član ne sprečava države da zahtijevaju dozvolu za rad od radio, televizijskih i filmskih kompanija“.

Stavom 2. istog člana se propisuje da „ostvarenje ovih sloboda, budući da uključuju obaveze i odgovornosti, može podlijevati takvim formalnostima, uvjetima, ograničenjima ili sankcijama predviđenim zakonom koje su neophodne u demokratskom društvu u interesu nacionalne sigurnost, teritorijalnog integriteta ili javne sigurnosti, sprečavanje nereda ili zločina, zaštite zdravlja i morala ugledu ili prava drugih, sprečavanja širenja povjerljivih informacija ili interesa očuvanja autoriteta i nepristrasnosti suda“.

Prema utvrđenoj praksi Evropskog suda i Ustavnog suda BiH, sloboda izražavanja je suštinska osnova demokratskog društva i jedan je od osnovnih uvjeta za njegov napredak, kao i napredak svakog pojedinca. Ova sloboda, uz ograničenja iz člana 10. stav 2. Evropske konvencije ne odnosi se samo na informacije ili ideje koje su primljene pozitivno ili se smatraju neuvredljivim ili prema njima nema stava, već i na one koje vrijeđaju, šokiraju i uznemiravaju, što su zahtjevi pluralizma, tolerancije i slobodoumlja, bez kojih nema demokratskog društva. Međutim, ova sloboda, ipak nije apsolutna i može biti ograničena zbog okolnosti i pod uvjetima navedenim u članu 10. stav 2. Evropske konvencije pod kojima se javna vlast može miješati u uživanju slobode izražavanja. S toga je ključna uloga i zadatak neovisnog sudstva u svakom pojedinom slučaju da jasno utvrdi granicu između opravdanih i potrebnih, te neopravdanih i nepotrebnih ograničenja, koja neki princip potvrđuju kao pravilo ili ga negiraju kao puku deklaraciju (odluka Ustavnog suda BiH broj AP 3805/09 od 25.04.2013. godine).

Tačno je da je odredbom člana 4. Zakona o javnom informisanju TK („Službene novine TK“ broj 15/00 i 9/04) propisano da sloboda javnog informisanja obuhvata slobodu izražavanja misli, slobodu prikupljanja, istraživanja, objavljivanja i širenja informacija, slobodu štampanja i distribuciju štampe i drugih javnih glasila, te proizvodnju i emitovanje radijskog i televizijskog programa, slobodu primanja ideja i informacija, kao i slobodu osnivanja pravnih lica za objavljivanje djelatnosti javnog informisanja i da pitanje sastava i rada Nezavisnog policijskog odbora TK predstavlja pitanje koje se tiče javne sigurnosti i koje kao takvo predstavlja temu od javnog interesa. Međutim, u ostvarivanju te slobode, tuženi imaju obavezu da objavljuju istinite i cjelovite informacije zasnovane na provjerenim činjenicama,

te da poštuju zaštitu privatnosti, dostojanstva, ugleda i časti (član 23. navedenog Zakona), da je za istinitost datih, odnosno objavljenih informacija odgovoran izvor informacija, odnosno autor i glavni i odgovorni urednik javnog glasila (član 59. istog Zakona) i da ako javno glasilo objavi neistinitu informaciju, zainteresovano pravno ili fizičko lice može pred nadležnim sudom pokrenuti postupak za naknadu štete protiv osnivača, odnosno izdavača javnog glasila (član 60. navedenog Zakona). Pod naprijed navedenim podrazumijeva se i objavljivanje tekstova na društvenim mrežama koje su kao takve dostupne trećim licima koja se na osnovu izvršenih objava upoznaju sa tekstom istoga iz kojih razloga ukoliko se radi o navodima koji nisu tačni njihov autor odnosno kreator istih podliježe građansko-pravnoj odgovornosti ukoliko se radi o iznesenoj kleveti.

U pogledu psihičkog stanja te problema sa kojima se tužitelj svakodnevno susreće a vezano za tekstove objave izvršene od strane tužene izjašnjavao se sam tužitelj na način da je pod traumom, da je išao psihologu kao i njegova supruga da su sa navedenom situacijom upoznate i kolege na poslu zbog pismena koje je upućeno na adresu na kojoj je tužitelj zaposlen te da posjeduje izvjesnu dozu straha imajući u vidu da se pominju treća lica sa kojima se dovodi u vezu a u odnosu na „kriminalne radnje – vezane za drogu i prostituciju“.

Evidentno je postojanje nematerijalne štete u vidu pretrpljenih duševnih bolova, bez obzira što tužitelj o postojanju štete nije dostavio medicinsku dokumentaciju - liječnički nalaz ili bilo kakav dokaz da se za pomoć obraćao ljekarima, a niti je na ovu okolnost predlagao provođenje dokaza vještačenja po vještaku neuropsihijatru, jer dokaz vještačenja na okolnosti da je tužitelj uslijed neistinitih izražavanja tužene trpio duševne bolove nije neophodan. Ovo iz razloga, što se postojanje štete cijeni prema usvojenim društvenim normama i mjerilima, pri čemu se i ne mora izvoditi dokaz uvidom u medicinsku dokumentaciju i vještačenje po vještaku neuropsihijatru. Bitno je da je iznošenje neistinitih činjenica moglo da dovede do nastupanja štete ugledu i časti oštećenog da bi se oštećenom priznalo pravo na naknadu nematerijalne štete, a što je u konkretnom postupku to utvrđeno kao izvjesno. Pored toga tužitelj ima porodicu, poslovan je, tako da je objavljeni tekstovi i te kako mogao kod tužitelja izazvati anksioznost i narušiti kako njegov lični, tako i profesionalni ugled.

Odredom člana 10. stav 1. ZZK se propisuje da obeštećenje treba da bude u srazmjeri sa nanesenom štetom ugledu oštećenog i određuje se isključivo radi naknade štete. Prilikom određivanja obeštećenja sud je dužan da cijeni sve okolnosti slučaja, a naročito sve mjere koje je preduzeo štetnik radi ublažavanja štete, kao što su:

- objavljivanje ispravke i opozivanje izražavanja neistinite činjenice ili izvinjenje;
- činjenicu da je štetnik stekao novčanu korist iznošenjem ili pronošanjem tog izražavanja, kao i
- činjenicu da li bi iznos dodjeljene štete mogao dovesti do velikih materijalnih poteškoća ili stečaja štetnika,

dok je odredbom člana 15. istog zakona propisano, da u odnosu na pitanja koja nisu uređena ovim zakonom, primjenjuju se odgovarajuće odredbe zakona kojima su uređeni obligacioni odnosi, Zakona o parničnom postupku i zakona kojim je uređen izvršni postupak u F BiH.

Objava demanta u smislu odredbe člana 8. Zakona o zaštiti od klevete, predstavlja obavezu tužene da sa svoje strane poduzme mjere u cilju ublažavanja štete uzrokovane izražavanjem klevetničkog sadržaja, dok objava presude (javno izvinjenje tužene a u vezi sa stavom 3 izreke presude), u smislu odredbe člana 199. Zakona o obligacionim odnosima F BiH („Sl.

list SFRJ" br. 29/78 do 57/89, i „Sl. list R BiH" br. 2/92,13/93, i 13/94, „Sl. novine F BiH" br. 29/2003 i 42/2011), ima karakter naknade nematerijalne štete, čiju naknadu treba da ispuni tuženi (reparacija štete).

Na glavno potraživanje sud je obavezao tuženu i na isplatu zakonskih zateznih kamata počev od dana podnošenja tužbe 15.08.2025. godine pa do isplate a sve u vezi sa odredbom člana 277. Zakona o obligacionim odnosima F BiH.

Odluka o troškovima postupka zasniva se na odredbi člana 386. člana 396. Zakona o parničnom postupku F BiH („Sl. novine F BiH" broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), važeće Adv. tarife („Službene novine F BiH" br. 22/04, 24/04 i 43/2025) a koji se odnose za sastav tužbe iznos od 524,16 KM, za zastupanje na pripremnom ročištu od 15.01.2026. godine iznos od 608,40 KM i za zastupanje na današnjoj glavnoj raspravi iznos od 608,40 KM, što ukupno iznosi 1.740,80 KM.

POUKA

Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 30 dana od dana donošenja presude. Žalba se podnosi Kantonalnom sudu u Tuzli, putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke.

Sudija

Samira Šljivić